

Vilhelmus ille in sacris literis optimè instrutus fuit. in literis autē humanioribus & artibus liberalibus nulli suo tempore apud Germanos inferior. Erat enim philosophus, Astronomus, & Poeta insignis, uita etiam & cōuersatione sanctus: quippe qui multis legā coruscasse miraculis. Hinc factum ut abbas Hirsgauiensis cœnobij in Spirensi dioœsi, ordinis S. Benedicti electus fuerit. Cum autem optimus uir uideret regularem disciplinam iam dudum collapsam, atq; multum à maiorum institutis declinasse, multa cœnobia Germaniæ, principium iussu, uisitauit, & eorum mores depravatos correxit. scripsit etiam pro conseruatione monasti

ca disciplinæ ex statutis ueterum libros duos, quos Cōstitutiones monachorum inscripsit. Huic S. Anshelmus Canthuariensis præfus admodum familiaris erat, itaq; sibi inuicem epistolas scripserunt, quibus se mutuo hortantur, ut superstitione sublata ueram pietatem sequantur. Tandem Vuilhelmus functione sua optimè administrata moritur, sub Heinrico 4. Imperatore, Anno millesimo nonagesimo primo. atq; magna opinio e sanctitatis in medio ecclesiæ apostolorum sepultus est. Trit.